

Nørrejdsk Bagermesterforening og fra Bageriarbejderne i Jylland. Jeg har tidligere ved denne Lovs Behandling haft Lejlighed til at paavise, at Bestemmelsen om de 16 Timers Fridøgn ikke passer for de allerfleste Forretninger af nogen Betydning indenfor dette Fag. Det glæder mig nu at se, at Udviklingen har givet denne Betragtning Medhold. Jeg skal altsaa anbefale den højtærede Minister at tage Hensyn til det Ønske om Dispensation fra Bestemmelsen i § 7, som er fremsat fra de jydsk Bagerer. I øvrigt skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Hvad specielt angaar det Spørgsmaal, som blev fremdraget af det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Stilling) og ogsaa, saa vidt jeg hørte, af det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) angaaende den Henvendelse, der, som antydet, for nylig er kommen til Ministeriet fra de jydsk Organisationer indenfor Bagerifaget, skal jeg tillade mig at benytte Lejligheden til at sige, at saa vidt det staar til mig, vil Sagen forhaabentlig kunne faa en tilfredsstillende Løsning. Jeg er dog nødt til at gøre opmærksom paa, at der i den gældende Lov er stillet visse Betingelser for, at Ministeriet skal kunne give en saadan Dispensation, og vi kunne jo ikke se bort fra Lovens Bestemmelser i saa Henseende. Jeg haaber imidlertid, at det alligevel ved forenet Arbejde, kan jeg jo gerne sige, fra Ministeriets og fra Organisationernes Side skal lykkes at naa en tilfredsstillende Løsning.

For øvrigt vil jeg dog gøre opmærksom paa, at Lovforslaget, naar det bliver gennemført, aabner den fornødne Mulighed for at kunne imødekomme saadanne Ønsker. Jeg gaar nemlig ud fra, at det, der nu er foreslaaet i § 7, og som lyder saaledes: „I Virksomheder udenfor Københavns og Frederiksberg Kommuner skal der efter Overenskomst mellem Arbejdsgiver og Arbejdere tilstaaes enhver Arbejder enten en samlet ugentlig Arbejdsfrihed af 24 Timer eller“ o. s. v. ogsaa aabner den fornødne Plads for, at Organisationerne kunne indgaa en Overenskomst, at det ikke behøver at være den enkelte Arbejdsgiver og de enkelte Arbejdere, der indgaa en saadan Overenskomst. Naar Organisationerne, saavel Arbejdsgiver- som Arbejderorganisationerne indenfor det paagældende Fag komme og bede om det, maa det være at betragte som en Over-

enskomst i den Forstand, som Lovforslaget forudsætter. Men hvis denne min Opfattelse skulde bero paa en Misforstaaelse, vil det jo være rigtigst, som det ærede 3die Medlem for 9de Kreds gjorde opmærksom paa, at faa det rettet, da en saadan Ordning selvfølgelig saavel maa kunne lade sig gøre ved Overenskomst mellem Organisationerne som ved Overenskomst mellem de enkelte Arbejdere hos den enkelte Arbejdsgiver og denne.

Den bedste Udvej til Løsningen af dette Spørgsmaal er jo at gennemføre Lovforslaget saa hurtigt som muligt, da vi saa fik den fornødne Bemyndigelse til uden videre at imødekomme det Ønske, der er fremsat. Jeg ved dog ikke, om jeg tør gøre mig Haab om, at Lovforslaget lader sig gennemføre saa hurtigt, men hvis det ikke lader sig gøre, skal jeg, som sagt, være villig til at gøre, hvad jeg kan, for at vi, ogsaa uden Loven, kunne komme ud over de Vanskeligheder, som jeg indrømmer der er.

Stilling: Jeg takker den højtærede Minister for det imødekommende Svar og tvivler derefter ikke om, at der maa kunne findes en Udvej til at imødekomme dette Andragende. Jeg vil indrømme, at naar vi kunde vente, til Loven bliver gennemført, vare vi ganske vist ude over alle Vanskeligheder, men Sagen er den, at denne Overenskomst er vedtagen for 5 Aar, og vi skulde gerne have Frihed til at lade den træde i Kraft hurtigst muligt, da Overenskomsten ellers bortfalder.

Jeg tvivler ikke om, at med det, der staar i § 7, har det, som Ministeren omtalte, været Hensigten, at der skulde være en saadan Frihed for det øvrige Land, men jeg tror ikke, det er saa tydelig og klart udtrykt, at det ikke kan misforstaaes. Jeg vil derfor ligesom den højtærede Minister anse det for heldigt, at der skete en udtrykkelig Tilkendegivelse af, at Overenskomster, der indgaa mellem Organisationer, stilles paa samme Maade som Overenskomster mellem enkelte Personer.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Bramsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at dette Lovforslag henvises til det